

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Efter § 5, stk. 2, i den nye folkeskolelov skal et barn efter anmodning fritages for at deltage i undervisningen i kristendomskundskab, når forældremyndighedens indehaver skriftligt over for skolens leder erklærer selv at ville sørge for barnets religionsundervisning.

Hr. John Haaber er inde på, om det efter skolestyrelseslovens § 21 er omfattet af skolekommissionens opgaver at føre tilsyn med, at forældrenes erklæring efterleves. Lad mig straks sige, at det er det ikke, og det skal jeg forklare lidt nærmere.

Den nævnte bestemmelse fastslår, at skolekommissionen fører tilsyn med, at bl. a. hjemmeunderviste børn modtager fyldestgørende undervisning efter lovgivningens regler. Efter folkeskolelovens §§ 32 og 33 kan den undervisningspligt, der efter lovgivningen gælder for hvert barn, bl. a. opfyldes ved, at barnet gennem hjemmeundervisning gives en undervisning, der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen.

Det tilsyn, skolekommissionen skal føre med de hjemmeunderviste børns undervisning, omfatter efter friskolelovens § 14 en adgang til at afholde prøver i skriftlig og mundtlig dansk, skrivning og regning.

Hjemmeundervisning og det dertil knyttede tilsyn fra skolekommissionens side omfatter altså de tilfælde, hvor et barn helt og holdent får sin undervisning uden for skolen, men ikke den situation, at forældrene benytter sig af adgangen efter folkeskolelovens § 5, stk. 2, til at bede barnet fritage for kristendomskundskab i skolen mod at erklære, at de selv vil sørge for dets religionsundervisning.

Således var det også efter den tidligere folkeskolelov, hvor det dog for de børns vedkommende, som var medlemmer af folkekirken, var et vilkår for fritagelsen, at en af folkekirkenes præster erklærede at ville overtage tilsynet med barnets undervisning i kristendomskundskab. I overensstemmelse hermed er det i undervisningsministeriets cirkulære af 22. august 1975 om gennemførelse af den nye folkeskolelov udtalt, at der ikke er hjemmel til at efterprøve, om forældremyndighedens indehaver opfylder erklæringen om selv at ville sørge for barnets religionsundervisning.

Jeg kan således ikke imødekomme hr. John Haabers ønske om at lade skolekommissionerne føre tilsyn med religionsundervisningen for børn, der er fritaget for kristendomsunder-

visning i folkeskolen. Det ville kræve en lovændring at indføre en sådan tilsynsordning.

John Haaber (V):

Jeg er naturligvis ked af, at undervisningsministeren ikke kan give mig ret i den betragtning, jeg har lagt til grund for mit spørgsmål, og jeg skal komme nærmere ind på dette.

Kristendomsundervisningen er en obligatorisk undervisning i folkeskolen, og da undervisningspligten for børn omfatter den obligatoriske undervisning, må den altså også omfatte kristendomsundervisning, også selv om forældrene vælger at tage ansvaret for denne undervisning. Derfor er det ganske logisk, at dette fag, som man har gjort alt for at få anerkendt som kundskabsmeddelende på linje med alle andre fag i folkeskolen, også omfattes af den tilsynspligt, som styrelseslovens § 21 nævner.

Jeg skal yderligere gøre ministeren opmærksom på, at finansminister Heinesen på ministerens vegne har svaret fru Gerda Møller, at det var et spørgsmål, om skolens vejledning over for forældrene havde klargjort, at der ikke kunne være tale om en slags bortvalg i forbindelse med skemalægningen. Det er altså et obligatorisk fag, og når det er det, er det også omfattet af undervisningspligten. Derfor skal undervisning finde sted, og derfor er det ganske rimeligt, at skolemyndigheden, skolekommissionen, fører tilsyn med, at den virkelig finder sted.

Finansminister Heinesen sagde yderligere, at regeringen er af den opfattelse, at loven ikke kan benyttes til at afskaffe kristendomsundervisningen. Ja men hvis den ikke kan det og man ikke kan føre tilsyn med det, betyder det i realiteten, at man pro forma kan sige, man overtager den, men aldrig gør det mindste ved det.

Den aktuelle sag, som gav anledning til fru Gerda Møllers spørgsmål, havde netop sin baggrund i, at eleverne sagde: vi vil hellere have et andet fag, vi har ikke tid til kristendomsundervisning. Men skoleloven siger, at kristendomsundervisning skal finde sted. Jeg beder om ministerens svar på disse spørgsmål.

Undervisningsministeren (Ritt Bjerregaard):

Hr. John Haaber henviste til hr. Heinesens svar på det af fru Gerda Møller stillede spørgsmål. Jeg har selvsagt set dette svar, og jeg er ganske enig i det, der er svaret. Hr. John Haaber har rejst et andet problem her i dag, nem-